

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/183/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014201371
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014201371.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: E. N., bytom ul. O., zastúpený advokátkou JUDr. Lubomírou Bašistovou Virovou, so sídlom Zimná č. 62, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Pamiatkový úrad Slovenskej republiky, so sídlom, Cesta na Červený most č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PUSR-2014/13306-4/56929/58/ZLN zo dňa 04.09.2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/127/2014-66 zo dňa 18. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/127/2014-66 zo dňa 18. marca 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PUSR-2014/13306-4/56929/58/ZLN zo dňa 04.09.2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Krajského pamiatkového úradu Košice č. KPUKE- 2014/6367 - 5/32922/ RU zo dňa 14.5.2014, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku na úseku ochrany pamiatkového fondu a bola mu uložená pokuta 300 € s povinnosťou uhradiť trovy konania 16 €.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že správny orgán rozhodnutím číslo KE - 13/122 - 02/905/ KI zo dňa 19.2.2013, na základe žiadosti žalobcu určil zámer úpravy nehnuteľnosti Q., súpisné číslo XXX, parcela číslo 2645, katastrálne územie E., nachádzajúcej sa v pamiatkovej zóne Spišská Nová Ves, v rozsahu výmeny strešnej krytiny za pálenú škridlu prírodnej farby. Z hľadiska záujmov chránených pamiatkovým zákonom a pre prípravu a vykonanie úpravy podľa § 32 ods. 7 zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane

pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov (ďalej len pamiatkový zákon) určil záväzné podmienky.

Z bodu 2., predmetného rozhodnutia vyplýva, že nová strešná krytina bude podľa zachovaných tradičných typov krytiny v pamiatkovej zóne Spišská Nová Ves, pálená, keramická s hladkým alebo plytkým dvojžliabkovým profilom. Nevhodnými typmi krytiny sú veľkoformátové alebo výrazne profilované (esovkovité, románske) tvary škridiel, rovnako ako krytiny neobvyklých farebných, glazovaných, či iných úprav. V žiadosti uvedená prírodná farebnosť krytiny - tehlovo červená - je vhodná. V bode 4., predmetného rozhodnutia správny orgán určil, že vlastník vopred, pred realizáciou výmeny krytiny, prerokuje so správnym orgánom konkrétny typ krytiny na podklade katalógu krytín vlastníkom zvoleného výrobcu. Pokiaľ správny orgán prvého stupňa určil zámer, a to výmenu strešnej krytiny za pálenú škridlu prírodnej farby, túto aj konkretizoval tým, že ju považoval za tehlovo červenú. Čierna antracitová farba pálenej škridly, ktorú použil žalobca na predmetnú nehnuteľnosť, nie je prírodnou farbou pálenej škridly. Prvostupňový súd zdôraznil, že žalobcovi bola určená podmienka, aby vopred, pred realizáciou výmeny krytiny prerokoval so správnym orgánom konkrétny typ krytiny na podklade katalógu krytín, vlastníkom zvoleného výrobcu. Žalobca túto povinnosť nesplnil.

Námietku žalobcu, že žiadna záväzná časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu mu neukladala povinnosť použiť novú strešnú krytinu tehlovočervenej farebnosti, vyhodnotil súd za nedôvodnú.

Rozhodnutiami správneho orgánu nebolo žalobcovi kladené za vinu, že svojím konaním spôsobil nepriaznivé zmeny pamiatkového územia, žalobca bol uznaný vinným z toho, že nedodrжал podmienky určené v právoplatnom rozhodnutí Krajského pamiatkového úradu Košice, číslo KE-13/122 - 02 /905/ KI zo dňa 19.2.2013.

K ďalšej námietke žalobcu súd uviedol, že zo žiadosti žalobcu o vydanie záväzného stanoviska k výmene strešnej krytiny, podanej dňa 21.3.2014, z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 19.2.2013, z listu vlastníctva č. XXXX, z ohlásenia uskutočňovania stavebných prác na predmetnej nehnuteľnosti žalobcom, obhliadky nehnuteľnosti žalobcu so zástupcami prvostupňového správneho orgánu a stavebného úradu v Spišskej Novej Vsi dňa 23.7.2013, zápisnice z ústneho pojednávania zo dňa 2.4.2014, ako aj ďalších listín vyplýva, že počas celého správneho konania správny orgán prvého stupňa aj žalovaný konali so žalobcom ako vlastníkom nehnuteľnosti. Súd poukázal na ustanovenie § 44 ods. 1 veta prvá pamiatkového zákona, podľa ktorého povinnosti vlastníka ustanovené týmto zákonom, má aj správca alebo iný držiteľ kultúrnej pamiatky. Z tvrdenia žalobcu vyplýva, že by sa malo jednáť o držiteľa na základe nájomnej zmluvy. Podľa názoru súdu, povinnosti vlastníka by mal v danom prípade držiteľ iba vtedy, ak by bol aj účastníkom správneho konania, a teda za splnenia zákonných podmienok by podal aj žiadosť o vydanie záväzného stanoviska k výmene strešnej krytiny, o ktorej by správny orgán rozhodoval, čo sa v danom prípade nestalo. Ak žalobca namietal, že je vlastníkom, avšak nie je zároveň užívateľom nehnuteľnosti a nie je zodpovedným subjektom za protiprávne konanie, túto námietku nemožno akceptovať.

Súd prvého stupňa zaujal stanovisko aj k námietke žalobcu, v ktorej poukázal na zastavenie priestupkových konaní v súvislosti s vykonaním stavebných úprav vedených Mestom Spišská Nová Ves a policajnými orgánmi a uviedol, že predmetné konania nesúvisia s rozhodnutím žalovaného, v ich rámci bol posudzovaný iný skutok žalobcu a námietku vyhodnotil ako irelevantnú.

Súd zaujal stanovisko aj k spôsobu určenia výšky pokuty uloženej žalobcovi.

II.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal žalobca v zákonom určenej lehote odvolanie, v ktorom poukázal na dôvody napadnutého rozhodnutia, ustanovenia § 3 ods. 5, § 32 ods. 1, § 46 zákona číslo 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), žiadosť zo

dňa 15.1.2013, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, z ktorých vyplýva, že ním podaná žiadosť neobsahovala žiaden údaj o farbe strešnej krytiny.

Je nelogické tvrdenie správneho orgánu, že zo strany žalobcu došlo k žiadosti o výmenu strešnej krytiny za strešnú krytinu tehlovočervenej farby. Takáto povinnosť týkajúca sa farebnosti nebola žalobcovi uložená. Podľa jeho názoru, bol žalobca oprávnený vymeniť pôvodnú strešnú krytinu za strešnú krytinu inej vhodnej prírodnej farby. Údaj o vhodnosti tehlovočervenej farby nie je možné považovať za uloženie povinnosti.

Tvrdenie súdu o nedodržaní podmienky v bode č. 4 rozhodnutia, je preto nedostatočné. Aj keď žalobca neprerokoval pred výmenou strešnej krytiny jej konkrétosti, toto konanie nemôže byť hodnotené ako správanie napĺňajúce skutkovú podstatu priestupku.

Podľa jeho názoru, nebola situácia z hľadiska skutkového stavu dostatočne zistená a správne právne posúdená. Bolo nesprávne, ak sa k rozporným stanoviskám správnych orgánov priklonil aj prvostupňový súd, ktorý potvrdil správnosť nelogicky a rozporne koncipovaných podmienok a preniesol bremeno zodpovednosti výlučne na žalobcu. Z komunikácie nebolo jasné, aké záväzky pre žalobcu vyplynuli a je pochopiteľné konanie žalobcu, podľa ktorého mu žiadna záväzná časť rozhodnutia neukladala povinnosť použiť novú strešnú krytinu tehlovočervenej farby ani podmienku použitia vhodnej prírodnej farby aj podľa vymedzenia uvedeného v bode 2. Na tieto okolnosti mal súd pri posudzovaní veci prihliadať. Konaním žalobcu nedošlo k nepriaznivým zmenám v rámci pamiatkového územia, a preto je uznanie vinným z priestupku nedôvodné.

Správny orgán prvého stupňa sa v priebehu konania nezaoberal skúmaním otázky, kto je stavebníkom vykonávajúcim úpravy ako základnej otázky pre určenie účastníka konania. K tejto skutočnosti zaujal nesprávny prístup aj krajský súd, pretože ak sa s predloženými dokladmi nevysporiadali správne orgány, bolo jeho povinnosťou preukázať, kto mal byť účastníkom priestupkového konania. Žiadosť zo strany žalobcu bola podaná z dôvodu, že je vlastníkom, toto však nie je dôvod, aby neboli akceptované jeho tvrdenia ohľadom preukázania osoby vykonávajúcej stavebné úpravy. Žalobca nesúhlasil so stanoviskom súdu, že zastavenie konaní vedených na stavebnom úrade a na príslušnom policajnom orgáne voči žalobcovi, nemá súvis s prejednávanou vecou.

Na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, a preto žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Krajského pamiatkového úradu Košice zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žiadal o priznanie náhrady trov konania, ktoré vyčíslil.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca opakuje svoje názory a tvrdenia, ktoré prezentoval už v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, s ktorými sa žalovaný vysporiadal. Poukázal na žiadosť žalobcu ako i rozhodnutie prvostupňového orgánu, súčasťou ktorého boli aj podmienky realizácie zámeru uvedené pod bodom číslo 3 a 4.

Krajský pamiatkový úrad v Košiciach v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetný dom sa nachádza v pamiatkovom území a preto je pri stavebných úpravách potrebné zohľadniť tvarovú, hmotnú a architektonickú autenticitu prostredia s využitím pôvodných materiálov a technologických postupov a konkretizoval určené vlastnosti novej strešnej krytiny. Vlastníkovi uložil povinnosť, pred realizáciou výmeny krytiny prerokovať jej konkrétny typ na podklade katalógu, čo je osvedčeným postupom na predchádzanie prípadným nedorozumeniam. Žalobca túto povinnosť ignoroval a na nehnuteľnosť v pamiatkovom území osadil krytinu čiernej - antracitovej farby. Z odborných publikácií ako aj ponukových katalógov výrobcov pálenej škridly vyplýva, že prírodná farba pálenej škridly je tehlovočervená. Farba, ktorú použil žalobca nie je prírodnou farbou pálenej škridly. V rozhodnutí o

priestupku sa žalobcovi ako účastníkovi správneho konania nekladie za vinu, že svojím konaním spôsobil nepriaznivé zmeny pamiatkového územia, čo je iná skutková podstata priestupku. Prvostupňový správny orgán ani žalovaný preto nepovažovali za nutné podrobne konkretizovať ohrozenie alebo poškodenie pamiatkových hodnôt. Napriek tomu sa v spisovej dokumentácii nachádzajú fotografie dokumentujúce vzhľad nehnuteľnosti pred nepovolenými stavebnými úpravami spolu s aktuálnou fotodokumentáciou dokumentujúcou výraznú zmenu architektonického riešenia exteriéru nehnuteľnosti, vrátane zmeny farebnosti strešnej krytiny.

Správne orgány disponovali pri vydávaní rozhodnutí preukaznými dôkazmi, že subjektom zodpovedným za protiprávne konanie je žalobca. Názor žalobcu, že vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a neúplne zisteného a nepostačujúceho skutkového stavu je nedôvodný. Prvostupňový súd nevychádzal iba zo skutočnosti, že žalobca v rozpore s právoplatným rozhodnutím Krajského pamiatkového úradu Košice vopred neprerokoval konkrétny typ strešnej krytiny ale mal za nesporné preukázané, že žalobca použil takú strešnú krytinu, ktorá je v rozpore s právoplatným rozhodnutím, čím sa dopustil priestupku na úseku ochrany pamiatkového fondu. Tieto skutočnosti nespochybnila na súdnom pojednávaní ani právna zástupkyňa žalobcu.

Na základe uvedeného dôvodu žiadal napadnutý rozsudok Krajského súdu potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PUSR-2014/13306-4/56929/58/ZLN zo dňa 04.09.2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Krajského pamiatkového úradu Košice č. KPUKE- 2014/6367 - 5/32922/ RU zo dňa 14.5.2014.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd sa stotožnil s rozsudkom súdu prvého stupňa.

Na doplnenie uvádza, že rozhodnutie Krajského pamiatkového úradu Košice v súvislosti so zámerom žalobcu na výmenu strešnej krytiny nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na Q. ulici číslo XX v katastrálnom území mesta E., bolo predpokladom na realizáciu udržiavacích stavebných prác, ktoré žalobca ohlásil príslušnému stavebnému úradu dňa 25.4.2013.

V zmysle úpravy ust. § 57 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len stavebný zákon), stavebníkom jednoduchej stavby, drobnej stavby alebo prístavby (v tomto prípade udržiavacích prác) môže byť ten, kto má vlastnícke alebo iné právo k pozemku, stavebníkom stavebných úprav a udržiavacích prác môže byť aj nájomca, pokiaľ má písomnú dohodu s vlastníkom stavby o ich vykonaní. Zákon ukladá stavebníkovi povinnosť podať ohlásenie vždy vopred.

Napriek tomu, že žalobca v priestupkovom aj súdnom konaní namietal, že nie je osobou zodpovednou za vykonanú stavebnú úpravu, nepredložil žiadnu písomnú dohodu s nájomcom predmetnej nehnuteľnosti, ktorou by preukázal, že nie je stavebníkom stavebných úprav a udržiavacích prác. Keďže žalobca vo svojom mene ohlásil vykonanie stavebných úprav na stavebnom úrade, požiadal o vydanie záväzného stanoviska k zámeru výmeny strešnej krytiny Krajský pamiatkový úrad, nevznikli pochybnosti o účastníkovi správneho konania a adresátovi, voči ktorému smerovali podmienky určené rozhodnutím č. KE-13/122-02/905/KI zo dňa 19.2.2013. Prvostupňový správny orgán v predmetnom rozhodnutí vychádzal zo žiadosti žalobcu o vydanie záväzného stanoviska k výmene strešnej krytiny zo dňa 15.1.2013, v ktorej uviedol, že jeho zámerom je výmena strešnej krytiny za pálenú škridlu prírodnej farby.

Správny orgán dostatočným spôsobom odôvodnil záver, že za prírodnú farbu pálenej škridly je považovaná tehlovočervená farba. Pre vykonanie úpravy určil pre žalobcu podmienky v bodoch 1. až 8., voči ktorým žalobca nepodal žiadnu námietku. Súčasťou podmienok bola aj podmienka, aby vlastník - žalobca, vopred, pred realizáciou výmeny krytiny, prerokoval so správnym orgánom konkrétny typ krytiny na podklade katalógu krytín vlastníkom zvoleného výrobcu. Okolnosť, že by žalobca nebol v danom prípade stavebníkom, nenamietal žalobca ani na ústnom pojednávaní. Správne orgány ako aj súd prvého stupňa preto dospeli k správne názoru, že v danom prípade došlo k porušeniu ustanovenia § 42 ods. 1 písm. f) pamiatkového zákona správne identifikovaným subjektom, ktorým je žalobca.

V rámci konania bolo nesporne zistené, že predmetná nehnuteľnosť nie je kultúrnou pamiatkou, avšak nachádza sa v pamiatkovom území a na jej stavebnú zmenu alebo úpravu je potrebné záväzné stanovisko Krajského pamiatkového úradu. Správne orgány, ako aj súd prvého stupňa správne ustálili, že žalobca vykonal stavebnú činnosť v rozpore s podmienkami určenými rozhodnutím č. KE-13/122-02/905/KI zo dňa 19.2.2013, vymenil starú strešnú krytinu za novú krytinu, ktorá nemá prírodnú farbu (tak ako to žalobca deklaroval vo svojej žiadosti zo dňa 15.1.2013) a pred jej osadením nerešpektoval podmienku určenú v bode číslo 2, 3 aj 4 predmetného rozhodnutia, keď neprerokoval so správnym orgánom použitie konkrétneho typu krytiny.

Odvolací súd preskúmal prvostupňové rozhodnutie zo dňa 14.5.2014 v časti výroku a odôvodnenia a dospel k záveru, že priestupok žalobcu je z neho dostatočne identifikovateľný, nie je ho možné zameniť s iným priestupkom. Prípadným jeho zrušením, v dôsledku nejasnosti, či formulácia uvedená v bode 3.

spĺňa charakter podmienky alebo odporúčania, by vzhľadom na odlišnosť použitej krytiny antracitovej farby s podmienkou určenou v bode č. 2 (zachovanie tradičných typov krytín v pamiatkovej zóne, nevhodnosť neobvyklej farby a pod.) neprinieslo pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie.

Žalovaný, ako aj prvostupňový súd sa vo svojich rozhodnutiach dostatočným spôsobom vysporiadali s námietkami žalobcu a zo zisteného skutkového stavu vyvodili správny právny záver.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil v konaní správnych orgánov oboch stupňov ani Krajského súdu v Košiciach vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť vydaných rozhodnutí, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, žalovaný na náhradu trov nemá zo zákona nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.